მეორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია - ნომერი ოცდაცამეტი

ეზეკიელი ნომერი თოთხმეტი

Jeff Pippenger
2026-10-27

დაბადების წიგნის მეოთხე და მეხუთე თავებში კაენის გენეალოგია შეთის გენეალოგიასთან არის შეპირისპირებული.

კეთილი ლამექი და ბოროტი ლამექი

ორი საგვარეულო ხაზი წარწყმედილებსა და გადარჩენილებს შორის არსებულ კონტრასტს წარმოაჩენს, ხოლო ამ ორი ხაზის ზოგიერთი შთამომავალი ერთმანეთთან შეპირისპირებული ხაზების პარალელურ „შთამომავალ-სიმბოლოებს“ წარმოადგენს. კაენი განასახიერებს ადამიანთა იმ ჯგუფს, რომელსაც ცოდვის გამო სინანული არ გააჩნია და მხოლოდ საკუთარ მდგომარეობას დასტირის.

> და უთხრა: რა ჩაიდინე? შენი ძმის სისხლის ხმა მიწიდან შემომღაღადებს. ახლა კი წყეული ხარ მიწისაგან, რომელმაც პირი გააღო, რათა შენი ხელიდან მიეღო შენი ძმის სისხლი; როცა მიწას დაამუშავებ, იგი ამიერიდან აღარ მოგცემს თავის ძალას; დევნილი და მოხეტიალე იქნები ქვეყანაზე. და უთხრა კაენმა უფალს: ჩემი სასჯელი იმაზე მძიმეა, ვიდრე შემიძლია ავიტანო. აჰა, დღეს განმდევნე მიწის პირისაგან და შენი პირისაგანაც დაფარული ვიქნები; დევნილი და მოხეტიალე ვიქნები ქვეყანაზე და ყოველი, ვინც შემხვდება, მომკლავს. და უთხრა მას უფალმა: ამიტომ, ვინც კაენს მოკლავს, მას შვიდმაგი შურისგება ეწევა. და დაადო უფალმა კაენს ნიშანი, რათა არ მოეკლა იგი ვინმეს, ვინც მას შეხვდებოდა. და გაეცალა კაენი უფლის პირს და დასახლდა ნოდის ქვეყანაში, ედემის აღმოსავლეთით. დაბადება 4:10–16.

კაენი განასახიერებს მოუნანიებელთა იმ ჯგუფს, რომლებიც მხოლოდ საკუთარ სავალალო მდგომარეობაზე ამახვილებენ ყურადღებას, რომელშიც თავადვე ჩაიგდეს თავი, რადგან უარი თქვეს სიკეთის კეთებისკენ სწრაფვაზე.

> ხოლო კაენსა და მის შესაწირავს არ მოხედა. ძლიერ განრისხდა კაენი და სახე მოეღუშა. უთხრა უფალმა კაენს: რატომ განრისხდი და რატომ მოგეღუშა სახე? თუ კეთილად იქცევი, განა შეწყნარებული არ იქნები? ხოლო თუ კეთილად არ იქცევი, ცოდვა კართანაა ჩასაფრებული. შენკენ იქნება მისი ლტოლვა და შენ იბატონებ მასზე. დაბადება 4:5–7.

ექვსი სიკვდილი—სამი ალფა და სამი ომეგა

ბოლო სტატიებში დავადგინეთ, რომ ენოქი პირველი ანგელოზის სიმბოლოა, ლამექი — მეორე ანგელოზის სიმბოლო, მათუსალა — შუაღამის ღაღადი, ხოლო ნოე — მესამე

ანგელოზი. შეთის შთამომავალი ლამექი შვიდას სამოცდაჩვიდმეტი წლის ასაკში გარდაიცვალა, წარღვნამდე ხუთი წლით ადრე, მათუსალა კი წარღვნის დროს გარდაიცვალა. ლამექის სიკვდილს ხუთი წლის შემდეგ მათუსალას სიკვდილი მოჰყვა; ამდენად, მათი სიკვდილი ეზეკიელის ცოლის სიკვდილის წინასახეა, რომელსაც ერთი და ნახევარი წლის (1.5) შემდეგ იერუსალიმის, კრავის ცოლის, სიკვდილი მოჰყვა.

> და მე, იოანემ, ვიხილე წმინდა ქალაქი, ახალი იერუსალიმი, ღვთისაგან ზეციდან ჩამომავალი, გამზადებული, როგორც თავისი ქმრისთვის მორთული პატარძალი. გამოცხადება 21:2.

ეზეკიელის ცოლისა და ლამექის ალფა-სიკვდილები, რომლებიც იერუსალიმისა და მათუსალას ომეგა-სიკვდილებს უკავშირდება, იოანე პალეოლოგოსის სიკვდილის წინასახეს წარმოადგენდა; ამ სიკვდილს ხუთი წლის შემდეგ კონსტანტინოპოლის გალავანზე კონსტანტინე მეთერთმეტის სიკვდილი მოჰყვა. ლამექის ხაზი ხუთწლიან პერიოდს განსაზღვრავს, რომლის დასასრულსაც ცხოველთა მიგრაციის შვიდდღიანი პერიოდია. აღმოსავლეთ რომის ხაზი ასახავს ხუთ წელიწადს და, ამასთანავე, საერთო ხუთი წლის ფარგლებში მოქცეულ ოთხწლიან პერიოდსაც. ეზეკიელის ხაზი ასახავს როგორც ორ წელიწადს, ისე ერთ მთელ ხუთ მეათედ წელიწადს (1.5). ეზეკიელის ხაზი, რომელიც ბაბილონის მიერ იერუსალიმის განადგურებას ასახავს, შეესაბამება რომის მიერ იერუსალიმის მეორე განადგურებას 66 წლიდან 70 წლამდე. იერუსალიმის განადგურების რომაული ხაზი წარმოქმნის როგორც ოთხწლიან პერიოდს, ისე სამნახევარწლიან პერიოდს. ამ ოთხი სიმბოლური ხაზიდან თითოეულმა თავისი წინასწარმეტყველური მოწმობის ფარგლებში წარმოქმნა არა ერთი, არამედ ორი სიმბოლური პერიოდი.

ლამექი, იოანე პალეოლოგოსი და ეზეკიელის ცოლი წარმოადგენენ იმ დროითი პერიოდის ალფა-ნიშნულს, რომელიც ომეგა-სიკვდილით სრულდება. სამი ხაზიდან ორი ასახავს ალყას, რომელიც თითოეული მათგანის შესატყვისის სიკვდილით სრულდება. მესამე კი ცხოველების კიდობანში შესვლით მთავრდება. ომეგა-შესატყვისი ნოეს წარღვნას იერუსალიმის განადგურებასა და კონსტანტინოპოლის კედლების დანგრევას უსადაგებს. სამივე ომეგა-სიმბოლო აღნიშნავს გამოსაცდელი დროის დასრულებას მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის ამოქმედებისას.

რა თქმა უნდა, ნოეს კიდობნის მოწმობაში ალყა არ ყოფილა, მაგრამ კიდობანში შესასვლელად პანდუსი აუცილებლად უნდა არსებულიყო. თუ ჩასატვირთ პანდუსს საალყო მიწაყრილის წინასახედ მივიჩნევთ, მაშინ სიკვდილის სამივე მოწმობა ალყაზე მიუთითებს. იერუსალიმის განადგურების რომაულ ხაზზე, რომელიც 66 წლიდან 70 წლამდე პერიოდს მოიცავს, 66 წელს ალყა ცესტიუსმა შემოარტყა, ხოლო 70 წელს მეორე ალყა ტიტუსმა შემოარტყა.

ოთხი წელი

ოთხი წელი, რომელიც 1453 წელს კონსტანტინოპოლის ალყით სრულდება, გამოცხადების მეცხრე თავში მოცემული „ხუთი თვის“ ისლამური

წინასწარმეტყველების მეორე ოთხწლიან პერიოდს წარმოადგენს. „ხუთი თვის“ წინასწარმეტყველების პირველი ოთხწლიანი პერიოდი ნიკომედიის ალყისას, 1333 წლიდან 1337 წლამდე გრძელდებოდა. ეს ალყა 1299 წლის 27 ივლისიდან ათვლილი ოცდათვრამეტი წლის დასასრულსაც წარმოადგენდა. იერუსალიმის ორგზის განადგურება, კონსტანტინოპოლის ერთგზის განადგურება, წარღვნა და ნიკომედიის ალყა ძვ. წ. 200 წლიდან ძვ. წ. 198 წლამდე პანიუმის ლაშქრობის ხუთი მოწმეა, ხოლო თავად ეს ლაშქრობა მეექვსე მოწმე იქნებოდა; არსებობს კიდევ რამდენიმე სხვა მოწმეც.

იერუსალიმის ორივე განადგურების ერთმანეთთან მისადაგება ადვილია — „ხაზი ხაზზე“. წარღვნა და აღმოსავლეთ რომის ხაზი ერთმანეთს ესადაგება ორივესთვის საერთო ალფისა და ომეგის სიკვდილების საფუძველზე. პანიუმის ლაშქრობა კონკრეტულად ეზეკიელის ძვ. წ. 587 წლის ხაზს შეესაბამება, რადგან ალყის ორივე პერიოდი ორ-ორ წელს შეადგენს. პანიუმი წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთხუთმეტე მუხლში, რომელიც წინ უსწრებს მეთექვსმეტე მუხლს, სადაც ასახულია მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონი, ისევე როგორც მას ასახავდა იერუსალიმის განადგურებები ძვ. წ. 586 და ახ. წ. 70 წლებში. პანიუმის ბრძოლისა და სიდონის ალყის ორწლიან პერიოდს თითოეული ეს ხაზი დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში შეჰყავს.

ნიშანი

იერუსალიმის ორივე განადგურებისას ალყის პირველი წინასწარმეტყველური ნიშანსვეტი ნიშანს წარმოადგენს; ცესტიუსი 66 წელს და ეზეკიელის ცოლის სიკვდილი ორივე ალფა-ნიშანი იყო. ლამექიც პირველი ნიშანსვეტია და, ამდენად, ორი მოწმის მოწმობის საფუძველზე, ლამექიც ნიშანია. მისი ასაკი, 777 წელი, იმ გამარჯვებული ეკლესიის ნიშანს წარმოადგენს, რომელიც სამი ელემენტისაგან შედგება: წინასწარმეტყველის, მღვდლისა და მეფისაგან.

> მივეცი მათ ჩემი შაბათებიც, რათა ნიშნად ყოფილიყო ჩემსა და მათ შორის, რათა სცოდნოდათ, რომ მე ვარ უფალი, მათი განმწმენდელი. ეზეკიელი 20:12.

300 წელი

ენოქი, რომელიც შეთის საგვარეულო შტოში ადამიდან მეშვიდე იყო, 300 წლის განმავლობაში ღმერთთან დადიოდა და ზეცად იქნა აყვანილი. ‘300’ სიმბოლოა 1843 წლის პიონერთა სამასი სქემისა, მათი შესაბამისი სამასი მილერიტი მქადაგებლისა და აგრეთვე გედეონის სამასკაციანი ლაშქრისა. ენოქი, მილერიტი მქადაგებლები და გედეონის სამასი მებრძოლი ას ორმოცდაოთხ ათასს განასახიერებენ. სამსონმა 300 მელა დაიჭირა და ისინი წყვილ-წყვილად გადააბა ერთმანეთს, რითაც მიუთითა 150-ზე და ერთმანეთთან გადაბმულ სიმბოლოზე, რომელიც ჯამში სამასს შეადგენს.

> წავიდა სამსონი, დაიჭირა სამასი მელა, აიღო ჩირაღდნები, მელები კუდით კუდზე გადააბა და ყოველ ორ კუდს შორის თითო ჩირაღდანი ჩაუდო. ცეცხლი წაუკიდა ჩირაღდნებს, მელები ფილისტიმელთა მოუმკელ ყანებში შეუშვა და გადაწვა ძნებიცა და მოუმკელი ყანებიც, ვენახებთან და ზეთისხილის ბაღებთან ერთად.

> მსაჯულთა 15:4, 5.

გამოცხადების მეცხრე თავში ისლამის შესახებ მოცემული ორი ხუთთვიანი წინასწარმეტყველება „ცეცხლსა“ და „კუდებს“ ისლამის დამახასიათებელ ნიშნებად ასახელებს.

> და ასე ვიხილე ხილვაში ცხენები და მათზე მსხდომნი, რომელთაც ცეცხლისფერი, იაკინთისფერი და გოგირდისფერი სამკერდულები ემოსათ: ცხენების თავები ლომების თავებს ჰგავდა; მათი პირებიდან კი ცეცხლი, კვამლი და გოგირდი გამოდიოდა. ამ სამმა — ცეცხლმა, კვამლმა და გოგირდმა, რომლებიც მათი პირებიდან გამოდიოდა — ადამიანთა მესამედი დახოცა. რადგან მათი ძალა მათ პირსა და კუდებშია: ვინაიდან მათი კუდები გველებს ჰგავდა, თავები ჰქონდა და მათით ზიანს აყენებენ. გამოცხადება 9:17–19.

ისლამის ძალა მათ პირებშიც არის და მათ კუდებშიც.

> და ჰქონდათ მორიელთა მსგავსი კუდები, და მათ კუდებში ნესტრები იყო; და ჰქონდათ ხელმწიფება, ხუთი თვის განმავლობაში ევნოთ ადამიანებისთვის. და მათ მეფედ ჰყავდათ უფსკრულის ანგელოზი, რომლის სახელიც ებრაულად არის აბადონი, ხოლო ბერძნულად — აპოლიონი. გამოცხადება 9:10, 11.

ისლამის ტანჯვისა და მოკვლის ძალა მათ პირებშიცაა და კუდებშიც, რომლებიც მათივე პირებიდან და კუდებიდან გამოდის.

> ამიტომ უფალი ერთ დღეში მოჰკვეთს ისრაელს თავსა და კუდს, რტოსა და ლერწამს. უხუცესი და პატივდებული — ის არის თავი; ხოლო წინასწარმეტყველი, რომელიც სიცრუეს ასწავლის, — ის არის კუდი. რადგან ამ ხალხის წინამძღოლები მას გზას უბნევენ; ხოლო ისინი, ვისაც წინ უძღვიან, იღუპებიან. ესაია 9:14–16.

ისლამი და ისრაელი ერთმანეთთან წინასწარმეტყველურად არიან დაკავშირებული, რადგან ორივე აბრაამის შვილია, და თითოეულ ხაზში „თავი“ არის „უხუცესი და პატივდებული“, ხოლო „კუდი“ — „წინასწარმეტყველი, რომელიც სიცრუეს ასწავლის“. ისლამისთვის ძველი წინასწარმეტყველი, რომელიც სიცრუეს ასწავლიდა, მუჰამედია. ყურანი განასახიერებს სიცრუეს, რომელიც ისლამის კალიებს ამოძრავებს, ხოლო უხუცესი და პატივდებული მათი პოლიტიკური ხელმძღვანელობაა. ისლამს წარმართავს სახელმწიფო მმართველობა (პირი), რომელსაც ყურანის სიცრუე (კუდი) ამოძრავებს. სამსონის სამასი მელა დაიყო ორ ხუთთვიან ჯგუფად, რომლებმაც ცეცხლის, კვამლისა და გოგირდის მეშვეობით უნდა დატანჯონ და დახოცონ.

ცეცხლი, კვამლი და გოგირდი

ცეცხლი, კვამლი და გოგირდი სამი ანგელოზის წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს ატარებს. პირველი და უკანასკნელი ცეცხლის სახეობებია. სიტყვის „გოგირდი“ ფუძე ღვთაებრივ გაელვებას გამოხატავს. ცეცხლი უწყების სიმბოლოა; კვამლი უწყების შედეგია, ხოლო გოგირდი რელიგიურ უწყებაზე მიუთითებს. სამივე გამოცხადების მეთოთხმეტე თავში მოხსენიებული სამი ანგელოზის ჭეშმარიტი უწყების ყალბი ასლია. რკინის სამკერდული ცეცხლის, იაკინთისა და გოგირდის სახითაა

წარმოდგენილი. ის მღვდელმთავრის სამკერდულის ყალბი ასლია. მღვდელმთავრის სამკერდული ას ორმოცდაოთხ ათასს თორმეტი ადამიანური ძვირფასი ქვის სახით წარმოაჩენს, რომლებიც შეერთებულია ღვთაებასთან, რომელსაც ურიმი და თუმიმი განასახიერებს. ძველ დროში იაკინთი მუქი ლურჯ-შავი ან მუქი იისფერი იყო. ისლამის სამკერდულის იაკინთი შეესაბამება კვამლს, რომელიც ისლამის პირებიდან (სახელმწიფო) და კუდებიდან (ეკლესია) გამოდის.

ღმერთთან 300 წლის განმავლობაში სიარულის შემდეგ ენოქის ზეცად ატაცება რიცხვ 300-ს უკავშირებს პირველი ანგელოზის უწყებას, რომელიც 1798 წელს მოვიდა. პირველი ანგელოზის ამ უწყებამ ძალა შეიძინა 1840 წლის 11 აგვისტოს, გამოცხადების მე-9 თავში მოცემული ხუთი თვის წინასწარმეტყველების აღსრულებით. ამ თავში მოცემული ორი ხუთთვიანი პერიოდი ერთმანეთს ხაზის ხაზზე დადებით უკავშირდება. მხოლოდ ახლახან იქნა გაცნობიერებული, რომ მე-5 და მე-10 მუხლებში მოხსენიებული ხუთი თვე ორ ცალკეულ ას ორმოცდაათწლიან პერიოდს აღნიშნავს. როდესაც ეს ჭეშმარიტება იქნა შეცნობილი, სამსონმა მელიები ერთმანეთს გადააბა და მათგან ას ორმოცდაათი წყვილი შეკრა.

სამსონის (რომლის სახელიც „მზეს“ ნიშნავს) წინასწარმეტყველურ ისტორიაში „კვამლმა“, რომელიც ჯურღმულიდან ამოვიდა მაშინ, როდესაც გასაღები ნინევეს ბრძოლით იყო წარმოდგენილი, მზე წყვდიადით დაფარა. მილერიტებმა ისლამური ჯურღმულის კვამლით მზის დაბნელება მართებულად მიიჩნიეს მზით (სამსონით) წარმოდგენილი ქრისტეს სახარების დაფარვად. სამსონის მოწმობასა და გამოცხადების მეცხრე–მეთერთმეტე თავებში წარმოდგენილ ისლამს შორის კიდევ რამდენიმე კავშირი არსებობს.

სამსონის ისტორიაში რიცხვი სამი წარმოდგენილია იმ სამი დღით, რომელთა განმავლობაშიც ქორწილის სტუმრებს გამოცანა უნდა ამოეხსნათ. სამსონს ურთიერთობა აქვს სამ ქალთან: თავის თიმნელ ცოლთან, მეძავთან და დალილასთან. უფლის სული სამსონზე სამჯერ გადმოდის: ლომთან შეხვედრისას, აშკელონსა და ლეხიში. სამსონი დალილას სამ ცრუ პასუხს აძლევს, სანამ სიმართლეს ეტყვის. რიცხვი სამი განასახიერებს ღვთაებას, აგრეთვე დრაკონის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველისგან შემდგარ ყალბ ღვთაებას და ასევე მოზეიმე ეკლესიის სამნაწილიან შემადგენლობას.

ოცდაათი მღვდლის რიცხვია და სამსონის საქორწინო ნადიმზე ოცდაათი თანამეინახე მიიყვანეს. შემდეგ სამსონმა სანაძლეოდ ოცდაათი სელის პერანგი და ოცდაათი სამოსელი დადო იმ შემთხვევისთვის, თუ სტუმრები გამოცანის ამოხსნას შეძლებდნენ. როდესაც მისი გამოცანის პასუხი ღალატით გამჟღავნდა, სამსონმა აშკელონის ოცდაათი კაცი მოკლა, რათა სანაძლეო გადაეხადა. რიცხვი ოცდაათი 300-ის წინასწარმეტყველური მეათედია, ხოლო სამასი მელა, რომლებიც სამსონმა დაიჭირა და ას ორმოცდაათ წყვილად ერთმანეთზე გადააბა, შეესაბამება ენოქის ღმერთთან სამასი წლის განმავლობაში სიარულს და უკავშირდება გამოცხადების მეცხრე თავში ხუთი თვის შესახებ მოცემულ ორ წინასწარმეტყველებას, რომლებიც ერთმანეთთან ხაზის ხაზზე დადების მეთოდოლოგიითაა გადაბმული. სამასი სამი ათასის

წინასწარმეტყველური მეათედია, ხოლო სამი ათასი ნარჩომს განასახიერებს — იქნება ეს მართალი ნარჩომი, რომელსაც სულთმოფენობის დღეს მოქცეულნი წარმოადგენენ, თუ უკეთური ნარჩომი, რომელსაც ოქროს ხბოსთან დაკავშირებული ამბოხების დროს ლევიანთა მიერ დახოცილნი წარმოადგენენ.

ოქროს ხბოსთან დაკავშირებული ამბოხებაც და სულთმოფენობისას მოქცეულნიც წინასწარმეტყველურად მოახლოებული კვირადღის კანონის დროს ერთმანეთს შეესაბამება. ერთი ნაშთი წარმოადგენს როგორც ღვთის აღთქმის ხალხის ნაშთს, ისე მათ ნაშთს, ვინც ღვთის აღთქმის ხალხის სამწყსოს გარეთ იმყოფება. სამსონის მოწმობაში სამი ათასის პირველი ხსენება გულისხმობს იუდეველებს, რომლებმაც სამსონი ტყვედ აიყვანეს ფილისტიმელთა გულის მოსაგებად, ხოლო მეორე — ფილისტიმელებს. სამსჯავრო ღვთის სახლიდან იწყება, შემდეგ კი მეთერთმეტე საათის მუშაკებზე გადადის, რომლებიც ჯერ კიდევ ბაბილონში არიან. სამსონის მოწმობა ადასტურებს, რომ სამი ათასი ნაშთის სიმბოლოა, და ამასთანავე ადასტურებს სამსჯავროს პროცესის თანმიმდევრობას. ენოქი სამასი წლის განმავლობაში ღმერთთან დადიოდა და ამგვარად განასახიერებს ღვთის აღთქმის ხალხის იმ ნაშთს, რომელიც სიკვდილს არ იგემებს. ეს ნაშთი არის ას ორმოცდაოთხი ათასი, რომლებიც გამოცხადების მეშვიდე თავში დიდ სიმრავლესთან არიან შეპირისპირებულნი.

300-ის მეათედი 30-ია, რაც მღვდლის სიმბოლოა; ამასთანავე, რიცხვი სამი, როგორც ოცდაათის მეათედი, განასახიერებს როგორც ღვთაებას, ისე გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის ყალბ ღვთაებას. სამი ასევე განასახიერებს მოზეიმე ეკლესიის სამ ნაწილად დაყოფას, რომელსაც განასახიერებენ მეფე დავითი, რომელმაც მეფობა ოცდაათი წლის ასაკში დაიწყო, მღვდელი იოსები, რომელმაც მსახურება ოცდაათი წლის ასაკში დაიწყო, და წინასწარმეტყველი და მღვდელი ეზეკიელი, რომელმაც თავისი ოცდაორწლიანი მსახურება მეჩვიდმეტე საიუბილეო ციკლის ოცდამეათე წელს დაიწყო. როგორც მღვდელი, იგი ოცდაათი წლისა იქნებოდა.

წინასწარმეტყველის, მღვდლისა და მეფის სახით წარმოდგენილი სამი სიმბოლური ერთეულიდან თითოეული ღვთის მეშვიდე დღის შაბათის ბეჭედს იღებს იმ გზის ნიშნულზე, რომელიც ალყის დასაწყისს აღნიშნავს. სიკვდილის ორი მოწმე, 66 წელს იერუსალიმის განადგურების მეორეულ მოწმესთან ერთად, წარმოადგენს სამ მოწმეს იმისა, რომ ალყის გზის ნიშნული „ნიშანია“.

გარდამავალი მიჯნა

როდესაც ალყა იწყება, ბეჭედი ესმება ღვთის სამნაწილოვან გამარჯვებულ ეკლესიას, რომელსაც ლამექი განასახიერებს. ეზეკიელის ცოლის სიკვდილი მიუთითებს, რომ სწორედ იმავე მიჯნაზე აღთქმის ყოფილ ხალხს სრულიად უვლიან გვერდს. ეს მიჯნა აღნიშნავს ლაოდიკიიდან ფილადელფიაში გადასვლას, რაც ასევე მებრძოლი ეკლესიის გამარჯვებულ ეკლესიად გარდაქმნის სახით არის წარმოდგენილი; ამგვარად, იგი ხდება მერვე ეკლესია, რომელიც შვიდთაგანია. მესამე ანგელოზის მილერიტულ ისტორიაში, რომელიც 1844 წლის 22 ოქტომბრიდან 1863 წლის ამბოხებამდე გრძელდებოდა, ეს მიჯნა 1856 წლის პერიოდს აღნიშნავდა, როდესაც როგორც

ჯეიმზმა, ისე ელენ უაიტმა მოძრაობის ლაოდიკიურად დახასიათება დაიწყეს. 1856 წელს ფილადელფიური მილერიტული მოძრაობა ლაოდიკიურ მილერიტულ მოძრაობად გარდაიქმნა. შვიდი წლის შემდეგ ლაოდიკიური მილერიტული მოძრაობა დასრულდა, როდესაც მოძრაობა მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ლაოდიკიურ ეკლესიად იქცა.

ამ გზის ნიშნულის წინასახეა აგრეთვე 313 წელი, როდესაც სმირნის ეკლესიის პერიოდი დასრულდა და პერგამოსის ეკლესიის პერიოდი დაიწყო. ამ მოვლენების ერთობლივად განხილვისას, 1856 წელს მართალი ფილადელფიიდან არამართალ ლაოდიკიაში გადასვლა შეესაბამება 313 წელს მართალი სმირნიდან არამართალ პერგამოსში გადასვლას, ხოლო თავად გადასვლის მომენტიც ამ გზის ნიშნულს ნიშნად წარმოაჩენს. ალყა იწყება ნიშნით, რამდენიმე მოწმის მოწმობის საფუძველზე. როდესაც მესამე ანგელოზის მოძრაობა, რომელიც ას ორმოცდაოთხი ათასისგან შედგება, ლამექის სიკვდილისას აღიბეჭდება, ისინი აღბეჭდილნი და სრულყოფილად გაერთიანებულნი არიან, როცა ალმად აღიმართებიან, რადგან ალყის წინასწარმეტყველური სტრუქტურის პირველი გზის ნიშნული ნიშანია.

იოანე პალეოლოგოსის სიკვდილი ისლამის გზის ნიშნულზე მიუთითებს, როდესაც აღმოსავლეთ რომი იძულებით ექცევა ისლამის მორჩილებაში. იერუსალიმის ალყა და განადგურება ბაბილონისა და რომის ორ მოწმეს წარმოადგენს. ეზეკიელის წელიწადნახევრიანი პერიოდი განასახიერებს ლაოდიკიელებს, რომლებმაც უარი თქვეს, დაენახათ და მოესმინათ გამაფრთხილებელი უწყება ჩრდილოეთის მეფის ტყვეობაში მათი წაყვანის შესახებ. ცესტიუსის ნიშანი განასახიერებს ფილადელფიელებს, რომლებიც ჩრდილოეთის მეფეს თავს აღწევენ. ეს ორი ნიშანი შიდა წინასწარმეტყველურ უწყებას ეხება, ისევე როგორც ლამექის 777. ხაზი ხაზზე — ერთი ჯგუფი ალყის დროს ტყვედ მიჰყავთ, ხოლო მეორე ჯგუფი ჩრდილოეთის მეფის ხელს უსხლტება.

იოანე პალეოლოგოსის სიკვდილი გარეგან წინასწარმეტყველურ უწყებას განასახიერებს იმით, რომ გამოკვეთს ისლამის როლს იმ ნიშნულზე, სადაც იბეჭდებიან ისინი, ვისაც ლამექი განასახიერებს. ისინი, ვინც თავს აღწევენ იერუსალიმის ალყასა და განადგურებას, და ისინი, ვინც ამ დროს ტყვედ ვარდებიან, ხაზს უსვამენ იმას, რომ ხასიათი სწორედ ალყის წინასწარმეტყველური პერიოდის ალფა ნიშნულზე ვლინდება. ამ ორ ჯგუფს ორი ლამექი განასახიერებს. ერთი ჯგუფი ნეშვილს აფრთხილებს, ხოლო მეორე ჯგუფი უარს ამბობს.

> და უთხრა მას უფალმა: ამიტომ, ვინც კაენს მოკლავს, მას შვიდმაგად მიეზღვება. და დაადო უფალმა კაენს ნიშანი, რათა არც ერთ შემხვდურს არ მოეკლა იგი. დაბადება 4:15.

ამბოხების ნიშანი

კაენმა თავისი ამბოხების ნიშანი მიიღო. მისი ამბოხების ნიშანი კაცობრიობისთვის გაფრთხილებად აღიქმებოდა: თუ კაენს მოკლავდნენ, მათ ღვთის შვიდმაგი სასჯელი ეწეოდათ. ერთი გაგებით, ეს ნიშანი შეიძლება აღვიქვათ როგორც ღვთის მიერ

კაენისთვის მიცემული დაცვა, მაგრამ წინასწარმეტყველური თვალსაზრისით იგი შეესაბამება ბიბლიის უკანასკნელ წიგნში აღწერილ ამბოხების გამაფრთხილებელ ნიშანს. ომეგა წიგნში — გამოცხადებაში — წარმოდგენილი მხეცის ნიშნის წინასახე იყო ალფა წიგნში — დაბადებაში — აღწერილი კაენის ამბოხების ნიშანი. კაენის ნიშანში ნაგულისხმევი გაფრთხილება ისაა, რომ ყველა, ვინც ისეთივე ხასიათს გამოავლენდა, როგორიც კაენს ჰქონდა, ასევე უარყოფილი და განსჯილი იქნებოდა ღვთის მიერ. კაენზე დადებული ნიშანი შეესაბამება მხეცის ნიშანს, ხოლო გაფრთხილება ხაზს უსვამს მცნებას, რომ არ უნდა მიჰბაძონ კაენის ამბოხებას — მის მიერ საკუთარი ძმის მოკვლას, რაც გამოცხადებაში მხეცის ხატებად არის წარმოდგენილი. კაენის ქმედების გამეორება კაენის ხატების შექმნას ნიშნავს. კაენს შვიდმაგი აღსრულებითი განაჩენი გამოუტანეს, ხოლო კაენიდან მეექვსე თაობაში ლამექმა აღნიშნა, რომ თავისი მამის ცოდვა გაიმეორა, მაგრამ მისი სასჯელი შვიდჯერ სამოცდაათმაგი იქნებოდა.

> და უთხრა ლამექმა თავის ცოლებს, ადასა და ცილას: ისმინეთ ჩემი ხმა; ლამექის ცოლებო, ყური უგდეთ ჩემს სიტყვას: რადგან მოვკალი კაცი ჩემი დაჭრისთვის და ჭაბუკი — ჩემი დაშავებისთვის. თუ კაენისთვის შვიდგზის იქნება შური ნაძიები, ჭეშმარიტად, ლამექისთვის — სამოცდაჩვიდმეტგზის. დაბადება 4:23, 24.

წინა მუხლში გვხვდება პირველი იმ სულ სამი შემთხვევიდან, როდესაც ღვთის სიტყვაში რიცხვები გამრავლების სახით არის წარმოდგენილი. უკანასკნელი პირველის მსგავსია.

> მაშინ მივიდა მასთან პეტრე და უთხრა: უფალო, რამდენჯერ უნდა მივუტევო ჩემს ძმას, თუ ჩემ წინააღმდეგ შესცოდავს? შვიდჯერამდე? იესომ უთხრა მას: არ გეუბნები შენ: შვიდჯერამდე, არამედ — სამოცდაათგზის შვიდჯერამდე. მათე 18:21, 22.

სამოცდაათჯერ შვიდი ოთხას ოთხმოცდაათს უდრის, ხოლო საღვთო ისტორიაში სამი ოთხას ოთხმოცდაათწლიანი პერიოდია და თითოეული მათგანი გამოსაცდელი დროის პერიოდს წარმოადგენს. საწმიდრისთვის, მეფეებისთვის და მხედრობისთვის ოთხას ოთხმოცდაათწლიანი პერიოდებია წარმოდგენილი. მეფეებისთვის განკუთვნილი პერიოდი ძვ. წ. 1097 წელს საულის ცხებით დაიწყო და გაგრძელდა ნაბუქოდონოსორის პირველ ალყამდე, როდესაც ძვ. წ. 607 წელს დანიელი ტყვედ წაიყვანეს.

საწმიდრისთვის გამოყოფილი გამოსაცდელი დროის ოთხას ოთხმოცდაათი წელი ძვ. წ. 1006 წელს სოლომონის ტაძრის კურთხევით დაიწყო და ძვ. წ. 516 წელს ტყვეობის შემდგომი ტაძრის კურთხევამდე გაგრძელდა. მხედრობისთვის კი ოთხას ოთხმოცდაათწლიანი პერიოდი ძვ. წ. 457 წლიდან ახ. წ. 34 წლამდე გაგრძელდა.

კაენის შვიდმაგი სასჯელის შესახებ გამაფრთხილებელი უწყებითა და ნიშნით დაწყებული და ლამექის სამოცდაათჯერ შვიდმაგი სასჯელით დასრულებული მონაკვეთი სიმბოლურ ოთხას ოთხმოცდაათწლიან გამოსაცდელ პერიოდს წარმოადგენს. კაენის ნიშნით გამოხატული ამბოხება წარმოდგენილია როგორც თანდათანობით მზარდი, რაც შეესაბამება ღვთის მიერ წარღვნის მოვლინების მოტივს.

> და დაინახა ღმერთმა, რომ დიდი იყო ადამიანის უკეთურება დედამიწაზე და რომ მისი გულის ყოველი ფიქრი და ზრახვა მუდამ მხოლოდ ბოროტი იყო. და ინანა უფალმა, რომ შექმნა ადამიანი დედამიწაზე, და გულში დამწუხრდა. და თქვა უფალმა: აღვგავ მიწის პირისაგან ადამიანს, რომელიც შევქმენი; ადამიანსაც, პირუტყვსაც, ქვეწარმავალსაც და ცის ფრინველსაც; რადგან ვნანობ, რომ შევქმენი ისინი. დაბადება 6:5–7.

კაენის მეექვსე თაობის ლამექი წარმოდგენილია როგორც მეამბოხეთა ნიშანდებული ჯგუფი, შეთის საგვარეულო ხაზის ლამექის საპირისპიროდ. ორივე ლამექის მოწმობა გამოსაცდელი დროის დასასრულზე მიუთითებს: ერთის შემთხვევაში — რიცხვ 490-ის გამოხატვით, მეორის შემთხვევაში კი — მისი სიკვდილით. ორივე შეიცავს რიცხვით სიმბოლიკას, რომელიც უშუალოდ უკავშირდება გამარჯვებული ეკლესიის სამნაწილოვან შემადგენლობას. კაენის ლამექი შეესაბამება მეფეების, საწმიდრისა და მხედრობის სამ 490-წლიან პერიოდს, ხოლო შეთის ლამექი შეიცავს წინასწარმეტყველის, მღვდლისა და მეფისათვის განკუთვნილ შვიდის ბეჭედს. შეთის ლამექი გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზიდან მეორეა, ხოლო კაენის ლამექი მესამე ანგელოზია, რომელიც გადმოსცემს გაფრთხილებას მხეცის, მისი ხატების, ნიშნისა და მისი სახელის რიცხვის შესახებ. გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის 9/11 მუხლები მიუთითებს მათზე, ვისაც კაენის წყევლა ეწევა.

> და მესამე ანგელოზიც მიჰყვა მათ და ხმამაღლა ამბობდა: თუ ვინმე თაყვანს სცემს მხეცსა და მის ხატებას და მიიღებს მის ნიშანს შუბლზე ან ხელზე, ისიც შესვამს ღვთის რისხვის ღვინოს, რომელიც შეუზავებლად არის ჩასხმული მისი გულისწყრომის თასში; და დაიტანჯება ცეცხლითა და გოგირდით წმინდა ანგელოზთა წინაშე და კრავის წინაშე. და მათი ტანჯვის კვამლი ადის უკუნითი უკუნისამდე; და არც დღისით, არც ღამით მოსვენება არ აქვთ მხეცისა და მისი ხატების თაყვანისმცემლებს და ყველას, ვინც მისი სახელის ნიშანს იღებს. გამოცხადება 14:9–11.

გამოცხადების 15:2 გვიჩვენებს, ვინ არიან ისინი, ვისაც სეთის შთამომავალი ლამექი განასახიერებს:

> და ვიხილე თითქოს მინის ზღვა, ცეცხლნარევი, და მხეცზე, მის ხატებაზე, მის ნიშანზე და მისი სახელის რიცხვზე გამარჯვებულნი, რომლებიც მინის ზღვაზე იდგნენ და ხელთ ეპყრათ ღვთის ქნარები. გამოცხადება 15:2.

სეთის შთამომავალი ლამექი თავისი სიკვდილით დახურულ კარზე მიანიშნებს. კაენის შთამომავალი ლამექი დახურულ კარზე გამოსაცდელი დროის ოთხას ოთხმოცდაათი წლით მიანიშნებს. კაენის ნიშანი უნდა აღქმულიყო როგორც გაფრთხილება ისეთი ხასიათის წინააღმდეგ, რომელიც სამ ძირითად წინასწარმეტყველურ თვისებას ავლენდა. მან უარი თქვა, ღვთისთვის თაყვანი ეცა ღვთისავე მითითების შესაბამისად; მან შურით აღძრული მძვინვარება გამოავლინა და თავისი უმცროსი ძმა მოკლა და, მესამე, უარი თქვა მონანიებაზე.

კაენს დარღვეული ჰქონდა ათი მცნების პირველი დაფის მცნებები, რომლებიც განსაზღვრავს ადამიანის ღმერთთან ურთიერთობას, ხოლო მეორე დაფა განსაზღვრავს ადამიანთა ერთმანეთთან ურთიერთობას. მისი ამბოხების ნიშანი მას მოუნანიებელ უსჯულოდ წარმოაჩენდა. კაენი და ლამექი მიუთითებენ მესამე ანგელოზის დახურულ კარზე კვირადღის კანონის მოახლოებული შემოღებისას. ენოქი, მათუსალა, ლამექი და ნოე განასახიერებენ ისტორიას, რომელიც იწყება პირველი ანგელოზის მოსვლით, რომელსაც ენოქი წარმოადგენს, გრძელდება ლამექის, როგორც მეორე ანგელოზის, მოსვლით და მათუსალას, როგორც შუაღამის ღაღადისის, მოსვლით, რომელიც ძალას ანიჭებს ლამექის, როგორც მეორე ანგელოზის, უწყებას, ხოლო შემდეგ ნოე, როგორც მესამე ანგელოზი, მიუთითებს წარღვნის დახურულ კარზე.

ლამექი წარღვნამდე ხუთი წლით ადრე მოკვდა და ეს მიუთითებს იმ ხუთ სიმბოლურ წელზე, რომელიც მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს კარის დახურვას უსწრებს. სწორედ ლამექის 777 წლის ასაკში სიკვდილისას სრულდება გამარჯვებული ეკლესიის აღბეჭდვა. შემდეგ, კიდობნის კარის ზებუნებრივად დახურვამდე შვიდი დღით ადრე, ცხოველებმა კიდობანში შესვლა დაიწყეს.

დღე, როდესაც მათუსალა გარდაიცვალა, იმ შვიდი დღის პირველი დღე იყო. კარის დახურვამდე უკანასკნელი გაფრთხილება იყო ორმაგი უწყება — ცხოველების თვალსაჩინო გამოჩენა და მასთან ერთად იმ წინასწარმეტყველების აღსრულება, რომელიც ოდესმე გარდაცვლილ ადამიანთა შორის ყველაზე ხნიერის მთელი სიცოცხლის განმავლობაში გაისმოდა. ეს წინასწარმეტყველება ჩადებული იყო მათუსალას სახელში, რომელიც ნიშნავს: „როდესაც ის მოკვდება, ეს მოვა“.

კაცობრიობისთვის განკუთვნილი საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება წინასწარმეტყველური აუცილებლობით ორნაწილიანი უნდა იყოს, რასაც განასახიერებს ცხოველთა მიგრაციის შვიდი დღე, რომლებიც მათუსალას სიკვდილით დაიწყო, რითაც აღსრულდა ენოქის ის წინასწარმეტყველება, რომელიც მისი ძის სახელის მეშვეობით იყო გაცხადებული. ცხოველთა მიგრაციის შვიდი დღე მათუსალას სიკვდილისა და მიგრირებადი ცხოველების ორნაწილიან უწყებას მესამე ანგელოზის აღბეჭდვის უწყებად წარმოაჩენს. იესო დასასრულს ყოველთვის დასაწყისის მეშვეობით წარმოაჩენს, ხოლო გამოცხადებაში გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მესამე ანგელოზს მეოთხე მუხლის მეორე ხმა უერთდება, ისევე, როგორც შუაღამის ღაღადი შეუერთდა მეორე ანგელოზის უწყებას. საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება ყოველთვის წარმოდგენილია შიდა და გარე უწყების სახით, რასაც გამოცხადების წიგნში ეკლესიებსა და ბეჭდებს შორის არსებული წინასწარმეტყველური ურთიერთკავშირი განასახიერებს. დანიელის მეთერთმეტე თავში საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყება ჩრდილოეთისა და აღმოსავლეთის უწყებაა. ნოეს დროს მათუსალა და მიგრირებადი ცხოველები ორნაწილიან საბოლოო გამაფრთხილებელ უწყებას წარმოადგენდნენ.

777-ის ნიშნით აღბეჭდილი ლამექის სიკვდილი შეესაბამება ალყის დასაწყისს, როდესაც ეზეკიელის ცოლი გარდაიცვალა. სწორედ ამ დროს იბეჭდებიან ერთგულნი, რომლებსაც შეთის მოდგმა განასახიერებს, და სწორედ ამ დროს იღებენ ნიშანს ისინიც,

რომლებსაც კაენის მოდგმა განასახიერებს. ენოქი ადამიდან მეშვიდე იყო და იგი განასახიერებს იმ პერიოდის ალფა-ნიშნულს, რომელიც მთავრდება როგორც უკანასკნელი, ისე პირველი თაობით, რომელთაც რიცხვი რვა აღნიშნავს. ორივე ლამექი გამოსაცდელი ვადის დასასრულზე მიუთითებს, ხოლო ლამექის სიკვდილი ალყის დასაწყისში გამოსაცდელი ვადის დახურულ კარს განასახიერებს.

ენოქი წინასწარმეტყველური ისტორიის ალფა იყო და, წინასწარმეტყველური აუცილებლობიდან გამომდინარე, ის წინასწარმეტყველური ისტორიის ომეგაზე უნდა მიუთითებდეს. ამ ომეგას განასახიერებს ის რვა სული, რომლებიც ძველი ქვეყნიერებიდან ახალ ქვეყნიერებაში სიკვდილის გემოს გაუსინჯავად გადავიდნენ. ახალ დედამიწაზე მისვლამდე ენოქსა და იმ რვა სულს სიკვდილი არ უხილავთ. ძველი ქვეყნიერება ცხოველთა მიგრაციის შვიდი დღის განმავლობაში დასრულდა, ხოლო ახალი ქვეყნიერება შვიდი უწვიმო დღით დაიწყო. შემდეგ, მე-17 დღიდან მოყოლებული, ხუთი თვის განმავლობაში განუწყვეტლივ წვიმდა, ვიდრე ღმერთმა ხუთი თვის დასასრულს, მეჩვიდმეტე დღეს, წვიმა არ შეაკავა.

ხუთი თვე

გამოცხადების მეცხრე თავში ხუთი თვის შესახებ ორი მოწმობაა მოცემული და ამ თავში სამი განსხვავებული დროითი წინასწარმეტყველებაა. პირველი ხუთთვიანი პერიოდი მეხუთე მუხლშია გადმოცემული; მეორე ხუთთვიანი პერიოდი — მეათე მუხლში, ხოლო სამას ოთხმოცდათერთმეტი წელი და თხუთმეტი დღე — მეთხუთმეტე მუხლში. მე-5, მე-10 და მე-15 მუხლები ისლამის დროით წინასწარმეტყველებას განსაზღვრავს წინასწარმეტყველური პერიოდის დასაწყისში ხუთი თვის შესახებ ორი მოწმობის მეშვეობით. მე-5 და მე-10 მუხლებიდან თითოეული ხუთთვიან პერიოდს მიუთითებს, ამიტომ, სტრიქონის სტრიქონთან შეჯერებით, მეხუთე და მეათე მუხლები ჯამში თხუთმეტს გვაძლევს. ამრიგად, პირველი ხუთი თვე არის 15, ხოლო სამას ოთხმოცდათერთმეტი წელი და თხუთმეტი დღე მე-15 მუხლშია გადმოცემული. მე-5, მე-10 და მე-15 მუხლების თანმიმდევრობა და სტრუქტურა ორ თხუთმეტს გვიჩვენებს, ხოლო პირველ ორ მუხლში, რომლებიც ერთად ჯამში თხუთმეტს გვაძლევს, ორი ასორმოცდაათწლიანი დროითი წინასწარმეტყველებაა.

მეთხუთმეტე მუხლში მოცემულია დროითი წინასწარმეტყველება სამას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღის შესახებ. ქრისტემ რიცხვი თხუთმეტი სამ მუხლში ჩაქსოვა და სწორედ ამავე მუხლებში მოცემული წინასწარმეტყველური დროის გამოყენებით ცალკე გამოყო რიცხვი 15, რომელიც მეხუთე და მეათე მუხლების ნომრების შეკრებით მიიღება, რათა მეთხუთმეტე მუხლთან შეჯერებისას თხუთმეტის გაორმაგება მიეღო. შემდეგ ქრისტემ სამივე ურთიერთდაკავშირებული წინასწარმეტყველება თხუთმეტი დღით დაასრულა.

ამ თავის გასაღებია 627 წელს გამართული ნინევიის ბრძოლა, რომელსაც ხუთი წლის შემდეგ, 632 წელს, მოჰყვა მუჰამედის სიკვდილი, რითაც იწყება პირველი ხუთთვიანი წინასწარმეტყველება. მუჰამედის სიკვდილიდან ათი წლის შემდეგ სპარსეთის ჯარები

განადგურდა მუჰამედის იმ წინასწარმეტყველების შესაბამისად, რომ ორივე ძალა — სპარსეთი და რომი — დამარცხდებოდა. ამრიგად, გამოცხადების მეცხრე თავში ისტორიული ხაზი სპარსეთსა და რომს შორის გამართული ნინევიის ბრძოლით იწყება. შემდეგ, ხუთი წლის თავზე, მუჰამედი კვდება და ამით იწყება მეხუთე მუხლში მითითებული ას ორმოცდაათწლიანი პერიოდი. ათი წლის შემდეგ, 642 წელს, სპარსეთი ნეჰავენდის ბრძოლაში მარცხდება. ისლამმა ნეჰავენდის ბრძოლას „გამარჯვებათა გამარჯვება“ უწოდა. გამოცხადების მეცხრე თავის პირველი თხუთმეტი წელი ხუთი წლისა და მომდევნო ათი წლისაგან შემდგარ პერიოდს წარმოადგენს. უკანასკნელი დროითი წინასწარმეტყველება 1840 წლის 11 აგვისტოს დასრულდა. ამ მოვლენამდე ათი დღით ადრე ჯოსაია ლიჩმა გამოაქვეყნა თავისი განახლებული პროგნოზი ოსმალეთის ბატონობის დასრულების შესახებ. გამოცხადების მეცხრე თავში აღწერილი ისლამის უკანასკნელი თხუთმეტი დღე ჯოსაია ლიჩის საქმიანობით ხუთ დღედ და მათ მომდევნო ათ დღედ იყოფა, რადგან იესო დასასრულს ყოველთვის დასაწყისით წარმოაჩენს.

ამ საკითხების განხილვას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.